

skal anspre os til at arbejde videre med og koncentrere os om EU-blomsten.

Jeg har nævnt tidligere, hvad jeg har fået oplyst om den svenske Miljøstyrelses holdning til det og om forholdene i Sverige; der er sat spørgsmålstegn ved, om de oplysninger er rigtige. Jeg synes, vi skal undersøge det, og hvis vi kan tage et samråd hurtigt, når ministeren er klar til det og har fundet noget, er det om at få disse ting bragt på bane. Det er naturligvis væsentligt for os at vide i den videre vurdering af mærket, om det kører ordentligt dér, hvor det rent faktisk kører.

Jeg savner en kommentar til mit eksempel om shampoo, som har været nævnt tidligere i debatten. Jeg synes, det er væsentligt, at vi ikke indskiber os i et mærke, hvor man kan fortynde sig ud af problemerne; det er afskrækkende. Vi har ført for megen miljøpolitik på den måde, og jeg tror, de fleste i denne sal er klar over, at det har vi lagt bag os.

Så er der betalingsmåden, der har været nævnt af flere. Jeg er også lidt bekymret ved, at det, der sker her, er, at den, der opfører sig miljøregelmæssigt rigtigt, er ham, der skal betale, og det er ham, der får ekstraomkostninger, hvorimod den, der forurener, slipper for regningen. Jeg kan forstå, det er noget af det, man vil ændre. Jeg synes, det skulle være en afgørende forudsætning for, om man ville være med, at man ikke pålægger virksomhederne de store gebyrer, hvis man skal tiltræde sådan en ordning.

Ændringerne af kriterierne er ganske vanskeligt, som det er nævnt, og jeg savner stadig væk en god argumentation for, at det skal være enstemmigt. For at man kan forestille sig, at noget er dynamisk og hele tiden kan tilpasse sig – og det er, hvad svanemærket ganske rigtigt gerne vil give udtryk for – må kriterierne blive strammet med jævne mellemrum, så man sikrer en dynamik i miljøpolitikken.

Langtidsperspektivet er derfor for Det Konservative Folkeparti, at vi arbejder med EU-Blomsten, ikke fordi den er god, ikke fordi den er struttende af sundhed i øjeblikket, men fordi den kan gøres bedre, fordi den har et potentiale til noget, der strækker fremad i lang, lang tid. Vi skal have nogle kriterier, der matcher vores behov i den energi- og miljøpolitik, vi fører.

Er der så ikke noget positivt at sige om Svanen overhovedet? Jo, jeg har nævnt lidt, og man kan også sige, at det dog kan være en vej til at

komme lidt i gang. Men det er dumt at begive sig ind på en omvej, hvis man kan gå en mere direkte vej og koncentrere kræfterne, og det er, hvad Det Konservative Folkeparti vil vælge at gøre i det videre arbejde, vi skal have på det her område.

Det er så også vigtigt at bemærke, at svaneordningen er en frivillig ordning. Det er der nogle, der har lagt meget vægt på her, men det er jo sådan, at danske virksomheder allerede i dag kan tilslutte sig svaneordningen. Det behøver det offentlige jo ikke at involvere sig i, det behøver vi ikke at lave en masse lovgivning om. Det kan enhver frit gøre.

At gebyret så ikke kan betales på et dansk posthus til en dansk organisation, tror jeg nok, vi overlever. Lad dem så prøve at udvikle det, lad dem slås med de problemer, der er, og vi kan da godt sende dem breve om, hvordan vi synes, det kan gøres bedre, men lad det køre i de nordiske lande, og lad os så bruge vores krudt på at gå videre.

Vi har jo også et problem med miljømærkerne, og det skal også nævnes, at ikke engang det offentlige jo tager miljømærkningen, miljøcertificerede virksomheder tilstrækkelig højtideligt. Det har Det Konservative Folkeparti jo påpeget omkring trykkerierne, at man selv ikke i den offentlige sektor, ikke engang i Miljøministeriet, har været dem, der har brugt de første danske miljøcertificerede trykkerier som nummer et. Det er jo en vigtig led for at flytte det.

Og vi har danske virksomheder f.eks. på stoleområdet, hvorfra jeg fik en henvendelse for nylig nede fra Slagelse, hvor de sagde: Vi har gjort alt det, vi sagde. Vi er frontløbere osv., men vi kan ikke komme af med noget. Hver gang vi kommer ud til kommunerne, så får vi at vide, at der ikke er råd til det. De skal have noget billigt osv.

Så der er danske virksomheder, der tager chancen, går foran, men det er altså til de private, de får solgt det. Det er desværre ikke til det offentlige. Og dér er det en klar konservativ holdning, at det offentlige skal altså ikke halte bagefter, og derfor skal den mærkning, vi laver, også være så solid, at offentlige indkøbere kan fæste lid til den. De skal også kunne fæste lid til svanemærket. Men det kan de ikke i øjeblikket. Det er i øjeblikket en grim ælling. Jeg vil da håbe det bedste for dens liv, men mange af svaneungerne dør. Jeg ved ikke, om det bliver tilfældet for denne her.